

Cukrová řepa

Beta vulgaris L.

TŘÍDA: dvouděložné ČELEĎ: laskavcovité ROD: řepa

Již v antických dobách se pěstovala cukrová řepa jako krmivo pro zvířata. První pokusy vyrábět z ní cukr se objevují již od 16. století, ale podnět k jeho masivní výrobě zavdaly až napoleonské války v 19. století. Tehdejší blokáda námořních cest zamezila dovozu třtinového cukru ze zámoří a obchodníci byli nuceni hledat alternativu v jiné plodině. Našli ji v do té doby málo využívané cukrové řepě. Pět set nových cukrovarů, které se v roce 1837 nacházely na území Francie, svědčí o tom, že se jednalo o úspěšný byznys. Ke konci 19. století převzalo prvenství ve výrobě řepného cukru Německo, které se záhy stalo největším producentem cukrové řepy na světě. Pěstování cukrové řepy má dlouhou tradici i v České republice. V období první republiky představovala cukrová řepa jednu z nejvýznamnějších složek národního hospodářství. Největší slávy dosáhlo české cukrovarnictví mezi světovými válkami, kdy patřilo mezi tři největší producenty cukru v Evropě. Dnes se cukrová řepa pěstuje na přibližně 60 000 hektarech.

Nakládání cukrovky pomocí transportéru, odvoz do cukrovaru, státní statek Tursko.
Foto: J. Jaroš, 1952. Sběrka Národní zemědělské muzeum.

Skližené bulvy jsou využívány v cukrovarnickém průmyslu, pro výrobu lihu a omezeně jako krmivo pro hospodářská zvířata.

Společně s bramborem je cukrová řepa velice náročná na živiny dodané do půdy a její pěstování je pracné. Jako všechny okopaniny má pro půdu zlepšující vlastnosti, s dalšími širokořádkovými plodinami patří mezi erozně nebezpečné plodiny.

